

עמ"ת 20095/11/22 - סאלם אלפקיר נגד מדינת ישראל

בית משפט מחוזי ירושלים

עמ"ת 20095-11-22 אלפקיר(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	סאלם אלפקיר (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטות בית משפט השלום בירושלים במ"ת 22273-09-22: החלטה מיום 18.9.22 שניתנה בידי כב' השופט א' איתן, והחלטה מיום 6.11.22 שניתנה בידי כב' השופט ח' פס.

רקע

1. כתב האישום כנגד העורר מייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, הסגת גבול, היזק לקווי תשתית וגניבת מתקן תשתית. כפי הנטען, העורר ושותפו לכתב האישום, יחד עם אחרים שזהותם לא ידועה, קשרו קשר להסיג גבול למתחם תשתיות מגודר ונעול בבית שמש, ולגנוב מצלמה תרמית מתניעת שהציבה המשטרה במקום. ביום 26.8.22 הגיע העורר למקום ברכבו יחד עם אחר שנהג במשאית, והציב עמודי מתכת באמצעותם טיפס מעל גדר המתחם ונכנס לתוכו. זאת עשה כשפניו מכוסות ולידיו כפפות. בהמשך טיפס על מגדל מים, פרץ את ארון התקשורת של המצלמה וחבל בכבלים שהותקנו בו, טיפס אל תוך המצלמה ונטל אותה תוך גרימת נזק להתקנתה. בהמשך ניסו העורר ושותפו לרכוש ספק כוח עבור המצלמה, וכשהגיעו לרכשו נעצרו.
2. ביום 14.9.22 נשמעו טיעוני הצדדים וביום 18.9.22 ניתנה ההחלטה הראשונה בזמן מושא הערר. נקבע בה קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לעורר ולשותפו, וכן עילת מעצר בשל השילוב שבין המעשים המיוחסים להם ועברם הפלילי - כשבעניינו של המשיב 1 מדובר בשתי תקופות מאסר שריצה כקטין בגין עבירות אלימות, וכן בעבירות של פריצה וגניבה. עוד נפסק כי עילות המעצר לא מאפשרות לשחרר את העורר ושותפו ממעצר טרם קבלת תסקיר. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר בידי שירות המבחן עד ליום 3.11.22 ועריכת דין ביום 6.11.22.
3. לקראת תום התקופה ביקש שירות המבחן דחיה ליום 14.12.12, בשל העומס החריג בו הוא מצוי ומיעוט ימי עבודה באוקטובר בשל חגי תשרי. העורר התנגד לבקשה ועל כן נקבע כי הדיון יתקיים במועדו. בסופו של הדיון, ניתנה ההחלטה השניה מושא ערר זה, בה החליט בית המשפט לקבל באופן חלקי את בקשת שירות המבחן ודחה את המועד להגשת התסקיר ליום 4.12.22.
4. העורר משיג על החלטות אלה במספר טענות, שניתן לחלקן לשני מישורים: האחד מבקש לתקוף את ההכרעה כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס לעורר. המישור השני תוקף את ההחלטה להמתין לתסקיר

שירות המבחן, נוכח הימשכות המעצר.

דין

5. לאחר בחינה, איני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים" המוגש בעיצומו של הדיון בערכאה הדיונית בבקשת המעצר, וטרם הכרעה סופית. אחזור על דברים שצינתי במקרים דומים (למשל עמ"ת 47510-05-22, עמ"ת 27355-05-22, עמ"ת 22334-09-22) - לפיהם, הגם שניתן להגישו, ההידרשות לערר ממין זה לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים בלבד. זאת, משום שהמצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18)).
6. עניינו של העורר אינו הולם חריגה מכללים אלה, והידרשות ל"ערר ביניים" כבר בשלב זה.
7. עיקר הערר נוגע להחלטה השנייה בזמן, בה הוחלט לקבל באופן חלקי את בקשת הדחיה של שירות המבחן. אכן, בקשות מעין אלה אינן חריגות, והעומס החריג בו מצוי שירות המבחן מביא לא אחת לדחיות בהגשת תסקירים. אלה גובות מחיר מצער, בדמות המתנה ממושכת לתסקירים, כאשר תקופת ההמתנה בהליך הנדון כאן אינה חריגה בהשוואה להליכים אחרים. אין להתעלם מנזק זה ובמקרים המתאימים ניתן להכריע ללא תסקיר כאשר הנתונים הקיימים מאפשר לגבש מסקנה הולמת (למשל בש"פ 5584/22 **מנו נ' מדינת ישראל** פסקה 13 (25.8.22)).
8. אלא שבנסיבות הליך זה, החלטת בית המשפט קמא לא לעשות כן בשלב זה אינה בגדר "טעות בולטת" המצדיקה הידרשות לערר ביניים. מדובר בבקשת ארכה ראשונה של שירות המבחן, בעניינו של מי שביצע לכאורה עבירות בצורה מתוכננת ומחושבת ותוך חבירה לאחרים, באופן שעלול להעיד על קרבה לעולם העברייני. לכך מצטרפת עשייתו הפלילית הקודמת כמובא לעיל. בנסיבות אלה, אין פגם בהוראה על עריכת תסקיר שיעמיק חקר בשאלת מסוכנותו של העורר והאפשרות אם קיימת להתמודד עמה באמצעות תנאי שחרור. עוד איני סבור שיש בהחלטה לקבל את בקשת הדחיה של שירות המבחן, ולעשות כן באופן חלקי, משום "טעות בולטת" כאמור.
9. אף בטענותיו של העורר במישור הראייתי, כטענה לפיה בית המשפט קמא הוטעה בשלב "מעצר הימים" באשר לשווי המצלמה או ציין סכום "התקנה" שכולל גם שווי, אין משום טעות בולטת המצדיקה חריגה מהכלל עליו עמדתי לעיל, ועריכת ביקורת על קביעת הראיות לכאורה כבר בשלב הביניים. אפשר שאף העורר חשב כך, משלא מיהר להשיג על קביעת הראיות והמתין כחודשיים, ורק לאחר שבית המשפט קמא קיבל את בקשת הדחיה של שירות המבחן הגיש ערר זה.

הכרעה

10. בנסיבות אלה אין להידרש לערר הביניים, ואני מורה על מחיקתו.

11. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.